

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Koseze

Vsak po svoje

Sodobno in še novo naselje ima številne probleme, s katerimi se srečujejo tudi druga naselja v Ljubljani. O Kosezah je bilo napisanega že veliko, od tega, da so stanovanja luksuzna, pa do kritik na račun projektiranja in izvajanja pri gradnji.

Verjetno je nekaj resnice v vsaki trditvi. Kljub vsemu pa so Koseze prijetno naselje, v katerem se velika večina stanovalcev dobro počuti. Poleg tega, da lahko na terasah negujemo okrasne rastline, imamo blizu Šišenski hrib s trim stezo, del urejene Poti spominov in tovarštva, športna igrišča, nekaj prijetnih lokalov, koseški bajer in še kaj. Ob vsem tem se bo bralec vprašal, ali imamo mi krajanj kakšne probleme? Imamo. Spregovorili pa bomo le o dveh, treh, tistih, ki najbolj bodejo v oči; tako smo se dogovorili na sestanku hišnega sveta Bratov Učakar 36 in 38. Premalo namreč čutimo krajevno samoupravo v konkretnih akcijah. Gre za skrb za mladino, urejenost naselja in za prazne poslovne prostore.

Mladi, zlasti najstniki, ki jih je vedno več, nimajo svojega prostora, pa čeprav bi bil ta rezerviran na prostem. Ob lepem vremenu se zbirajo na majhnih prostorčkih med bloki (ob deževnih dneh, danes po blokkih, jutri pa ... pa ...?). Največkrat si želijo iger z žogo, kar je normalno in zdravo. Ker pa so prostori, ki so jih dejansko prisvojili, namenjeni za dohod k blokom in v stanovanja, imajo več nasprotnikov. Prihaja do sporov med njimi in starejšimi, do razbitih šip med igro, do ključbovalnosti mladih proti volji starejših, ki jih ne razumejo itd. Kot posledica slednjega in seveda tudi vzgoje prihaja do posameznih objestnih nastopov, od razbijanja stekel na vratih do kurjenja ognjev v hodnikih nekaterih blokov. No, nerešljivih problemov še ni, res pa je, da je mladih vedno več in da bo z njimi tudi problemov več, če jim ne bomo omogočili organiziranega delovanja. Tu bi morala KS in mladinska organizacija, pa tudi občinska organizacija narediti več. Urediti na primer teniško igrišče z organizacijo turnirjev med bloki in drugih aktivnosti. Bolj organizirano in bolj dejavno bi se lahko lotili izrabe šolskih in drugih igrišč v okolici, ne pa da si vsak organizira zabavo in razvedrilo po svoje.

Drug problem je premajhna samozaščita, saj dopuščamo, da so se sprehajalne poti med bloki spremenile v dirkališča za motoriste. Ko bo prišlo do hujše nesreče, bo prepozno. Poudariti je treba, da se na dvoriščih igrajo in sprehajajo tudi najmlajši. Tudi avtomobilisti bi morali poskrbeti za več varnosti. Tu velja urediti stvari, pa tudi določiti kazni. Če že dopuščamo parkiranje v koridorjih pod bloki, saj so le ti namenjeni izključno motornim vozilom, pa nam ni vseeno, ko se avtomobilisti vozijo po naselju, kjer imajo izključno pravico pešci. Nedisциплиnirani vozniki zelo radi vozijo po zelenicah in močno ogrožajo varnost šolskih otrok in otrok, ki obiskujejo VVO. Pri vpeljevanju reda ne gre čakati na zavest ali na posredovanje prometnih miličnikov, saj njihovo dosežanje ukrepov ni dalo omembe vrednih rezultatov. Za dosego varnosti je nujno postaviti nekaj deset metrov ograje, kar za finančno stabilnost KS ali DPS najbrž ne bi bilo usodno. Morda pa bomo raje počakali na kakšno hujšo nesrečo?

Tretji problem nam tudi ni v ponos. Prazni poslovni prostori že 7 let čakajo na lastnika, stanovalci pa na lokal. Nastaja družbeno škoda, oškodovani pa so potrošniki naselja in tudi drugi. Te prostore, ki že dolgo ne služijo svojem namenu, je moral nekdo plačati. Kdo? O tem ne bomo ugibali.

Prispevek ni namenjen kritiziranju, tudi ne trdi, da se »na problemu ni delalo...« Res je le, da tako KS kot DPS nista odigrali svoje vloge.

O. Zorn

Nekaj o stanovanjski samoupravi

Izgleda zapleteno, pa ni...

Kdor pravi, da v stanovanjskih soseskah ni potrebe po samoupravnem organiziranju stanovalcev, nikakor nima prav. Česa takega vsaj ne bi mogli trditi za stanovalce Gotske 9, 11 in 13. Oni se lahko pohvalijo, da pri njih hišna samouprava in organi hišne samouprave delujejo. Kako, zakaj in od kdaj deluje, nam je pripovedoval Lojze Poglajen, ki ves ta mehanizem dobro pozna.

Ideja o tem, da bi se stanovalci samoupravno organizirali, je bila med nami že nekaj časa in ko je bil novi zakon o stanovanjskem gospodarstvu še v razpravi, smo mi imeli že pripravljen statut. Ko pa je bil zakon sprejet, smo tudi mi na zboru stanovalcev sprejeli sklep o ustanovitvi skupnosti stanovalcev in po predhodni javni razpravi še statut skupnosti stanovalcev.

V čem je sploh bistvo delovanja skupnosti stanovalcev?

Gre za to, da bi stanovalci skupno gospodarili z vsemi stanovanji, ne glede na lastnino le-teh. Pri nas je 209 stanovanj, od katerih je 51 družbenih, ostala pa so v lasti etažnih lastnikov.

Katere organe samoupravljanja pa imate?

Najprej so to zbori stanovalcev in hišni sveti posameznih stopnišč in pa zbor vseh stanovalcev in hišni svet, v katerem so delegati posameznih hišnih svetov.

Dokaj zapleteno a v bistvu zelo enostavno. Kakšne pa so njihove pravice in dolžnosti?

Njihove pravice indolžnosti ter sodelovanje z DPO v KS so opredeljeni s statutom. Hišni sveti so zadolženi za neposredno gospodarjenje s sredstvi, za popravila in vzdr-

ževanje skupnih naprav in prostorov. Poleg tega vsake tri mesece pripravljajo finančna poročila in jih obesimo na oglasne deske, da so stanovalcem na vpogled, letna finančna poročila pa dobi vsak stanovalec. To so naloge stopniških hišnih svetov. Skupni hišni svet pa se ukvarja z zadevami, ki so skupne in zadevajo vsa tri stopnišča, na primer popravitlo strehe in podobne reči.

In kako hišni sveti delujejo v praksi?

To pa je odvisno, na žalost, od njihovih predsednikov. Naš hišni svet ima zelo aktivnega predsednika, Dušana Šijakova, ki se močno zavzema, da bi le-ta čim bolje deloval. Večino akcij izpeljemo kar udarniško. Tako smo prepletkali stopnišča, očistili okolico. Naj povem še to, da na teh akcijah delajo vsi, od 7 do 77 let in z enako vneto.

Kar spodbudno, ni kaj. Prej ste omenjali sredstva, s katerimi hišni sveti razpolagajo. Od kod pa »pritekajo« ta sredstva?

Dobimo jih od stanovalcev, ki pač vsak mesec plačujejo stanarino, ki gre stanovanjski skupnosti, račune za ogrevanje, toplo in mrzlo vodo, ki jih dobimo od toplarne ter prispevke za skupne obratovalne stroške, tekoče in investicijsko vzdrževanje. Ti zadnji so na razpolago hišnim svetom. Stanovalci plačujejo s položnicami, mi pa imamo finančno poslovanje organizirano prek avtomatske obdelave podatkov.

Pri tem se najbrž srečujete tudi s številnimi problemi. Katerimi?

Probleme imamo, vsekakor. Dolžnikov nimamo dosti, v zadnjem letu so bili samo trije. Poleg tega se pa že nekaj časa »dopisujemo« s stanovanjsko skupnostjo.

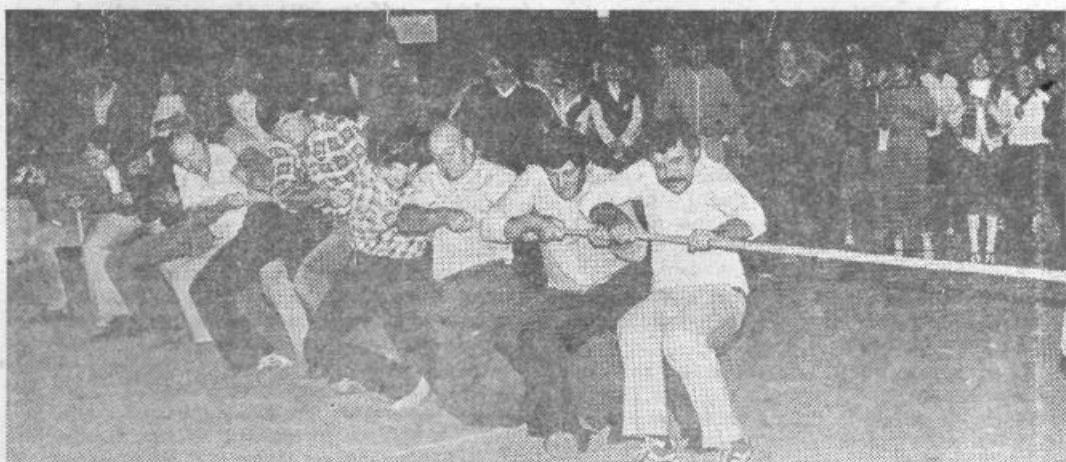
Zakaj?

Izpolnjujemo že vse pogoje, da bi lahko sami upravljali tudi s sredstvi za stanarino, s katerimi sedaj razpolaga stanovanjska skupnost. Imamo svoj statut in poslovnik dela, s čimer se stanovanjska skupnost ne more pohvaliti, finančno poslovanje pa poteka, kot sem že prej omenil, prek avtomatske obdelave podatkov. Nobenega razloga ni, da tega ne bi zmogli. Tudi s Staninvestom imamo probleme, ker nam ne dostavljajo računov za opravljena popravila. Z DO Hišne storitve smo prekinili pogodbo, ker njihov delavec (hišnik) ni opravljal hišnih opravil, ki so bila s pogodbo določena. Zdaj za vsa popravila skrbimo sami in to je veliko ceneje. Naša »notranja« težava pa je, da pri stanovalcih še vedno ni pravega odziva. Toda, to je stvar časa.

Saj, sčasoma bodo spoznali pomen delovanja hišne samouprave, ki je bila pri njih vpeljana med prvimi v Ljubljani. Mogoče bodo iz tega, kar je bilo tu napisanega, to še kaj spoznali. Če bodo, bo tudi namen tega pogovora dosežen.

Vilma Prezelj

Praznik KS Hinko Smrekar

Krajanj krajevske skupnosti Hinko Smrekar so svoj praznik praznovali 1. oktobra, v spomin na 40-letnico herojske smrti umetnika Hinka Smrekarja. Na slavnostni seji skupščine krajevske skupnosti so spregovorili o življenju in delu Hinka Smrekarja, podelili priznanja krajevske skupnosti in civilne zaščite, v kulturnem programu pa so sodelovali malčki VVZ Najdihojca, pevski zbor osnovne šole Zvonka Runka ter telovadke Partizana Spodnja Šiška. Pripravili so tudi vrsto rekreacijskih nastopov, med katerimi je bilo vlečenje vrvi najbolj zanimivo.